

ZPRAVODAJ

č. 27 | 2022

Pro své členy vydává Asociace malířek a malířů kraslic ČR

ÚVODNÍK

Naši milí členové a příznivci Asociace malířek a malířů kraslic.

Zase máme rok za sebou a ani se nedá věřit, jak ten čas letí! Teplých dnů ubývá, ze svých letních pobytů se vracíme domů a čas budeme trávit zpracováním všeho, co jsme na svých zahrádkách vypěstovali. I když takové možnosti nemá každý. Letní čas jsme prožívali různě, podle svých možností a tím jsme načerpali energii pro chladné zimní období. Já svou energii načerpala na své malé chatce, uprostřed hustého lesa a užila si letošní bohaté úrody borůvek. Celé léto mě tam bylo velice dobře, i když jsem musela řešit mnohé starosti s údržbou, kterou i taková boudička vyžaduje. Už patnáct let nemám svého manžela, ale mám kolem sebe plno dobrých přátel, na které se mohu vždy obrátit a problém se vyřeší. To je velké štěstí!

Nyní je už zase čas plného nasazení v Asociaci a příprava na sestavení a výtisk Zpravodaje. Musela jsem obtelefonovat mnoho z vás, abychom získali nějaké příspěvky pro naplnění stránek. Velice nás zajímá vaše činnost během roku a jak se vám daří šířit umění malovaných kraslic. O tom ty zážitky jsou, které nám dělají radost a při malování kraslic úžasné relaxujeme. V zimním období máte plno času připravit se na naši hlavní sezonu, na Velikonoce.

Ale nyní máme před sebou krásné vánoční svátky, plné pohody a lásky. Pečeme tradiční vánoční cukroví a připravujeme dárky pro své nejbližší.

Přeji tedy Vám všem jen to nejlepší a hlavně hodně, hodně zdraví!

Ludmila Kubálková

Slovo starostky obce

Asociace malířek a malířů kraslic uspořádala tradiční již 11. výstavu v našem nově zrekonstruovaném Kulturním domě. V minulých letech nemohla tato krása proběhnout z důvodu kovidových opatření. Letos již však zástupci Asociace se svým týmem začali několik dní před začátkem akce pilně a pečlivě připravovat tuto tradiční a dechberoucí výstavu.

Je třeba zmínit, že tito lidé připravují výstavu bez honoráře a ve svém volném čase. Proto jim patří velké díky za to, že udržují tuto nepopsatelnou krásu a předávají toto vzácné umění dalším generacím. Výstava trvala celý víkend a vidět jste mohli přes tisíc tradičně zdobených kraslic od různých umělců z celé České republiky. Většina z nich má nevyčíslitelnou hodnotu, zvláště od těch

umělců, kteří už bohužel nejsou mezi námi. Společně s pozvanými hosty, mezi kterými byl i nově zvolený hejtmán Ústeckého kraje, pan Jan Schiller, bývalý senátor pan Hassan Mezian, farář pan Wolfgang Horák, starosta města Terezína pan René Tomášek, ředitelka ZŠ a MŠ Libotenice paní Eva Kozelková a dále také okolní starostové obcí. Výstavu jsme zahájili a slavnostně si připili na zdárný průběh této akce. Nechyběly ani tóny Roudnického dětského sboru, který příjemně doladil celou atmosféru výstavy. Největší mediální slávu však získaly kačenky, které se líbily zvláště dětem. Velký aplaus však patří paní Olze Hovorkové, paní Ludmile Kubálkové a celému jejich týmu, který si pro nás tuto výstavu připravil. Vzpomenout musíme také na za-

kladatele Asociace malířek a malířů kraslic na pana Miroslava Kubištu, díky kterému u nás toto umělecké řemeslo vzniklo.

Lada Rejšková

VELIKONOČNÍ VÝSTAVA 2022 - Kulturní dům Libotenice

Téma výstavy jsem vymyslela už pro výstavu, která se měla konat v roce 2020. Když byly všechny kulturní akce zrušeny, nechala jsem si připravené exponáty schované a měla dost času na vymýšlení dalších „vychytávek“. Nápadů bylo dost.

Protože jsme neměli po dva roky žádný příjem, museli jsme přemýšlet nad tím, jak uspořádat výstavu s co nejmenšími náklady. Již v červnu loňského roku jsem vysévala macešky, abychom měli hezkou květinovou výzdobu. Celou zimu jsem ve skleníku opatrovala rostliny, aby stihly vykvést do termínu výstavy. Největším překvapením bylo, když nám až na pódiu vykvetly již v únoru uříznuté větve magnolie. Téma zpracování ovčí vlny si žádalo na pódiu vytvořit zdání obydlí pastevce a k tomu i dvorek a zahrádku. Už v zimě jsem vyráběla tělo ovečky, šila slepičky a husy, oblékla panenku husopasku i malého pasáčka. Z krejčovských panen vznikl pasáček i hospodyně, které jsme postavili do improvizované chalupy, přidali nádobí i různé náčiní, které bylo v hospodářství potřeba. Na dvorku stál pasáček s ovečkou u jeslí, husopaska byla obklopena hejnem hus a slepic. Nechyběla ani ohrádka s živými kachnami. V babiččině zahrádce jsme měli vysázenou narychlenou zeleninu i spoustu bylinek. V zeleni se vyjímalý žluté narcisy, které přinesla paní Jiřina Nová.

Další finanční problém nastal, když jsme si spočítali pro kolik lidí je potřeba zajistit občerstvení a oběd. Týkalo se to lidí, kteří budou předvádět zdobení kraslic, ukázkou plstění, zdobení perníčků, paličkování, pletení, háčkování, povedou dětskou výtvarnou dílničku a dalších dobrovolníků, kteří nám pomáhali s přípravou a hladkým průběhem výstavy. Částka za občerstvení a obědy by byla pro Asociaci příliš vysoká, a tak jsme to nakonec vyřešili svépomocí. Ženy si rozdělily úkoly, některá uvařila polévku, další připravila bramborový salát a řízký jsme koupili. Byla i káva a spousta výborných zákusků. Vinařství pana Kupsy z Velkých Žernosek nám na zahájení výstavy a slavnostní přípitek věnovalo víno ze svých vinic.

Celkem nám s instalací a programem výstavy pomáhalo 40 lidí. Bohužel někteří ohlášení předvádějící museli svou účast kvůli karanténě odříct.

Na sále bylo vystaveno celkem 1000 kusů kraslic a 19 krojovaných panenek. Malířky měly na prodej krásné kraslice, ani děti z kroužku malování kraslic se nenechaly zahanbit, i když kurzy po dva roky nebyly.

Olga Hovorková

Návštěva dětí ze školy Libotenice

V pátek, den před zahájením výstavy, nás navštívily děti ze školy a školky v Libotenicích. Prohlédly si výstavu, vyzkoušely výtvarnou dílničku a prohnaly káčata po sále. Všem se u nás moc líbilo. S nimi přišla i paní

ředitelka školy, která před lety navštěvovala naše kurzy malování kraslic.

Olga Hovorková

INFORMACE

Výstavy v roce 2022

- Regionální muzeum Mimoň
- Městská knihovna Kraslice
- Kulturní dům Libotenice
- Vodní hrad Budyně n. Ohří
- DIAKONIE - Domov důchodců Krábčice
- Městská knihovna Roudnice n. L.

Po dobu velikonočních svátků byla Galerie kraslic otevřena pro veřejnost, bez objednání. V rámci akce Den muzeí 15. května bylo otevřeno, vstup zdarma.

Členské příspěvky

i nadále zůstávají ve výši 200,- Kč na rok.

Pronájem sídla Asociace

Ke dni 31. 12. 2022 nám měla skončit po dvaceti letech nájemní smlouva na domek, ve kterém má sídlo Asociace malířek a malířů kraslic a Galerie kraslic. Na Obecní úřad Libotenice jsme si podali žádost o prodloužení

Výstavy v roce 2023

Městská knihovna Kraslice 23. 3. - 26. 3. 2023
Další výstavy jsou v jednání.

nájmu. Bylo nám vyhověno a nová smlouva je uzavřena na dobu neurčitou, za stejných podmínek jako dosud. Tímto Obecnímu úřadu děkujeme!

Olga Hovorková

Natáčení televize v Galerii

V březnu přijela redakce „Rady ptáka Loskutáka“, aby u nás natočila reportáž do velikonočního vysílání. Natočili si tradiční malování kraslic a paní Kubálková předvedla techniku vyškrabování.

Při natáčení reportáže, jsme si s režisérem připomněli také natáčení z roku 2016 pro dětský pořad Wifina.

Dále přijeli reportéři z televize Seznam, aby si natočili kraslice a něco o tradici velikonočních zvyků, do večerních zpráv. Z natáčení si vždy odneseme nové zkušenosti.

Olga Hovorková

Výstava v Červeném Kostelci

Paní Anna Rusová, i ve svém vysokém věku, pořádala ve spolupráci s Vlastivědným spolkem velikonoční výstavu s kraslicemi, kroji a krojovanými panenkami. Všechny exponáty patří do její osobní sbírky.

Výstava se konala ve výstavní síni
8. až 22. dubna 2022
v Červeném Kostelci.

Má náš obdiv za celoživotní elán.

Výbor Asociace

Z DOPISŮ ČLENŮ ASOCIACE

Výstava v Libotenicích

Druhý dubnový víkend se v Libotenicích uskutečnila tradiční, již 11. výstava kraslic, kterou pořádala Asociace malířek a malířů kraslic České republiky v místním loni nově zrekonstruovaném Kulturním domě. Výstavu zahájil Roudnický pěvecký sbor zpěvem několika písní z různých částí světa. Svým vystoupením sbor vytvořil příjemnou úvodní atmosféru a po mluveném projevu starostky obce Libotenice a hejtmána Ústeckého kraje mohla výstava začít.

Letošní návštěvníci měli možnost zhlédnout ukázkou malování kraslic různými technikami, ukázkou paličkovaní a háčkování, zpracování ovčí vlny a jiné činnosti. Své umění zde předvádělo mnoho malířek, které se letos sešly v hojném počtu. Návštěvníci obdivovali jejich umění, mohli se zeptat, co je k dané technice zajímavé, vyzkoušet si zdobení kraslic, nebo si i některou z tradičních krasliček přímo od nich koupit.

Z předváděných tradičních technik zdobení kraslic převažoval voskový reliéf, ale k vidění byly i kraslice vyškrabované, zdobené slámou či dužinou z jezerní sítě. Ve vitrínách bylo vystaveno více než 1 000 kusů kraslic zdobených různými technikami. Mezi nimi i vzácné kraslice pana Vavroše nebo paní Zátopkové. Pro děti byly připraveny tvořivé dílničky, kde si mohly vyzkoušet zdobení perníčků, plstění, malování sádrových odlitků, zdobení kraslic a podobně. V prodejním stánku měli návštěvníci možnost zakoupit si různé brožury, pohledy, magnetky, perníčky, stojany na rozehrívání vosku, textilní výrobky, výrobky z přírodních materiálů i kraslice zdobené tradičními technikami. Zpestřením výstavy bylo také 19 panenek v nádherných krojích.

Letošní výstavu jsem se zúčastnila jako malířka a popr-

vě jsem s sebou vzala i svoji sedmiletou dceru Zuzanku, která též předváděla zdobení kraslic technikou voskového reliéfu či lepením slámy. Velmi si užila zdobení kraslic, ale bavilo ji i tvoření v dílničkách pro děti. Výstava ji natolik nadchla, že tam se mnou strávila celé dva dny a byla velice nadšená. Na výstavě se jí tak líbilo, že po jejím skončení a následném úklidu vystavených exponátů ani nechtěla odjet domů. Další výstavy už se nemůže dočkat. Domnívám se proto, že se mi již nepodaří, odjet na některou další výstavu bez ní :-). Příjemně nás překvapilo, že mimo přátel přijala pozvání i Zuzanky třídní paní učitelka, která přijela z Prahy s celou svojí rodinou. Stejně jako ostatní návštěvníci velice obdivovali krásu kraslic, trpělivost a umění přítomných malířek.

Obohacením letošní výstavy byla retroexpozice z domácností našich prababiček, která byla rozdělena do několika částí. K vidění byla například část kuchyně, kolébka s miminkem, kolovrátek, obrazy vyšívané křížkovým stehem, dobové oblečení, nástroje a nářadí, nebo například babiččina zahrádka s mnoha druhy zeleniny, bylin a květin, které paní Hovorková sama vypěstovala. Ohlédnutí do časů našich prababiček bylo nejen krásnou dekorací, ale i příjemným zpestřením celé výstavy. Velikonoční atmosféru podtrhla živá kachňátka, která zde byla milým oživením.

Celá výstava byla velmi pěkně zorganizována i technicky zajištěna. O velké oblibě této akce vypovídá hojná účast a spokojenost návštěvníků. Moc jsme si to s dcerou užily a už se těšíme na další výstavu. Určitě si ji ani vy nenechte v roce 2024 ujít.

Lenka Trousílková

Jak jsem začínala

Už když jsem byla malá, moji rodiče měli kamaráda a ten na každé Velikonoce škrábal na natvrdo vařená vajíčka barvená v cibuli. Mně se to moc líbilo, a tak jsem s ním každé Velikonoce škrábala také. Později jsem si malovala temperami a poté jsem přešla k vosku, spíše to byly voskové barvičky, rozehřáté nad svíčkou. Později, když jsem měla rodinu a děti, tak moc času nezbývalo, ale přesto jsem si před Velikonocemi udělala po večerech čas a malovala jsem si pro radost a pro kamarádky. Když mi kamarádka, která ode mně dostala namalované kraslice řekla, že existuje spolek malířů a malířek kraslic v Libotenicích, a že bych se měla zajet podívat, tak jsem neváhala a jezdila se dívat na krásné práce a výrobky malířek a malířů kraslic.

Trvalo tři roky, než jsem se rozhodla oslovit paní Hovorkovou, předsedkyni Asociace, zda-li bych se mohla

stát členkou. Po zhodnocení mé práce, maluji výhradně reliéfní technikou, voskem, jsem byla přijata za členku. Od té doby maluji kraslice vždy, když mám volnou chvíli. Také jsem si vybudovala u malého domečku dílničku, kde mám malou výstavku mých kraslic. Každý rok od ledna pořádám kurzy pro děti a dospělé, kdo si chce namalovat vlastní kraslice, má zde vše, co k tomu potřebuje. Oslovila mně místní základní škola, abych předvedla dětem, jak se malují kraslice, a něco jim o kraslicích řekla. Tak se snažím, aby tato tradice měla nástupce a pokračovatele malování kraslic, a myslím, že se mi to daří. Připojuji pár fotek z mé dílničky a krásně strávených dnů malováním kraslic.

Ráda bych vás také pozvala do mé malé dílničky do Sedlčánek u Čelákovic.

Vlastimila Lennerová

Vzpomínka na paní Danu Zátopkovou

V sobotu 17. 9. 2022 v televizi, na programu ČT sport, byl uveden snímek, který Česká televize připravila ke 100. výročí narození paní Dany Zátopkové. Pořad začínal tím, jak si brousí pilník a ukazuje škrábání kraslic. Přitom se zmínila, že věnovala kraslice do Asociace malířek a malířů kraslic v Libotenicích. Což bylo překvapující, že tento její koníček do pořadu zařadili, protože se o něm moc neví.

Ve sbírce od ní máme 9 kusů kraslic, šáteček, který vyšivala v 15ti letech a její límec od kroje.

Každá návštěva u paní Dany Zátopkové byla velkým zážitkem a často na ně vzpomínáme.

Výbor Asociace

Kraslicemi proti covidu

V únoru roku 2021, ještě před jakýmkoliv očkováním, jsme všichni u nás doma - já, manžel a moje maminka onemocněli COVIDEM. Nejlépe se s tím poprala ona, po 3 dnech polehávání v posteli dostala chuť na knedlo vepřo zelo, vstala, uvařila si ho a bylo u ní po COVIDU.

Můj manžel ležel se mnou a s teplotami týden, pak vstal a posedával a polehával a staral se o mě.

Mě tato nemoc upoutala na lůžko tvrdě 14 dní. Denně mě bolelo a trápilo po každé něco jiného. Nebyla jsem schopna ani sama chodit. No, ale vše jsem nějak přestála a po měsíci jsem se snažila pomalu napojit na život před COVIDEM. A to teprve bylo nemilé překvapení. Byla jsem stále unavená, nemohla jsem se soustředit na moje zaměstnání, které vyžaduje práci na počítači a častou komunikaci s úřady. A to, že jsem jídlo necítila skoro půl roku bylo to nejmenší zlo.

Nejhorší zjištění pro mě však bylo, že jsem se v mé, dosud nejmilejší pracovně, cítila jak cizinec. Tady mám totiž vše, co potřebuji k mým mnoha zálibám a koníčkům. Dalo by se říct, že to je taková malá prodejna kreativních potřeb. Najdete tu opravdu skoro všechno - papír, barvy, látky, suché kytky a přírodní materiál, košíky, krabičky, spoustu pomůcek pro tvoření, nářadí, ... ale také vše co je potřeba k tomu mému největšímu „koní“, kterému se věnuji nejdéle a to je malování kraslic.

Chodila jsem kolem zavřených dveří pracovny jak mátoha a vůbec nechápala, že mě tyhle věci někdy bavily. Jelikož se však blížily Velikonoce, tak nějak jsem ze setrvačnosti cítila, že bych měla jako vždy usednout a něco „načmarykat“. A tak jsem bez sebemenšího nadšení a chuti do pracovny vstoupila, svůj kufříček s nádobíčkem na malování otevřela, kahánek s voskem zapálila, vosk roztavila, vzala vejce do ruky a malovátko a NIC! – absolutně NIC! Seděla jsem úplně marně, obracela malovátko a vejce v ruce pořád dokola a zase NIC! Tak jsem to uklidila a prohlížela si fotky mých kraslicek a čekala že to nějak naskočí a nějak to nenaskočilo. Nikdy v životě jsem takovou marnost a nechuť do jakékoliv činnosti nepoznala. A ti, kdo mě znají, vědí, že opravdu pořád něco vytvářím a vymýšlím. V tomto období onemocněl COVIDEM i můj postižený bratr Mirek, který je klientem nedalekého domova - DIAKONIE v Krabčicích. Bylo mu velice zle, ale také, hlavně za velké pomoci zdravotního personálu, vše zvládnul. Denně jsme dostávali zprávy o jeho stavu a mohli jsme s ním i mluvit po telefonu. Dostali jsme také fotografie z izolace, kde se zdravotníci snažili své klienty, kteří většinou ke COVIDU měli ještě jiné problémy, stále nějak rozptylovat a aktivovat, aby neleželi jen tak na lůžku odevzdaně. Jeden den byl indiánský, sestry si na ochranné kombinézy nalepily z krepového papíru čelenky, jindy byly setry za princezny s korunkami na hlavách – kulkách.

Když jsem si prohlížela všechny ty obrázky z izolace, kde musely sestry dlouhý čas trávit bez rodinného komfortu, uvědomila jsem si, že jim musím všem nějak za tuto obětavou práci poděkovat. A zase jsem byla u kraslic, protože Velikonoce byly už za dveřmi. Zase jsem tedy vyndala kufřík s nádobíčkem, zase jsem zapálila kahánek s voskem a pořádně se přirazila ke stolu abych cítila, že opravdu musím, že oni to tam mají mnohem, mnohem horší než já tady doma za stolem. Koukala jsem na fotky mých vzorečků a za skřípění zubů jsem je „obkreslovala“, což jsem ještě nikdy takto nedělala. No, prvních 20 ks teda nic moc zážitek ani výsledek, dost to dřelo a moc mě to neba. Ale opět jsem se ke stolu přirazila, zařala zuby a pokračovala. Nebudu Vás dále napínat, konec je jak z pohádky, vše dobře dopadlo, zase mě to začalo bavit a nápady se do ruky jen hrnuly. Chtěla jsem totiž obdarovat každého zaměstnance DIAKONIE a těch myslím bylo 120. Povedlo se mi vše stihnout, zabalit do krabiček i s poděkováním a do DIAKONIE před Velikonocemi donést.

A tak mě „čmarykání“ a moje ostatní záliby a práce začaly zase bavit a do pracovny jsem chodila každý den s radostí a chutí a trávila tam jako obvykle, v době před COVIDEM, většinu svého času.

Nikdy bych nevěřila, že něco takového zažiji, že existuje něco, co by mě mohlo takto připravit o energii do mých aktivit a života vůbec.

Přeji všem hodně sil a chuti do činností, které přinášejí radost vám, vašim nejbližším i širokému okolí. Je toho v dnešní strašné době čím dál více třeba.

Nevzdávejte to nikdy a když to třeba nepůjde PŘIRAŽTE SE POŘÁDNĚ KE STOLU.... mně to pomohlo.

Olga Pětníková z Krabčic pod Řípem

KŘÍŽOVÁ CESTA jako motiv kraslic zdobených slámou

Technice lepení slámy se věnuji přibližně 12 let. Velmi mě baví a naplňuje, když vymyslím nový vzor, který jsem ještě nepoužila či svůj stávající vzor něčím novým doplním a modifikuji, je to stejné jako když muzikanti vymyslí nová aranžmá svých skladeb. Tedy stále přede mnou stojí nové a nové výzvy, kdy se snažím vymyslet nové vzory, ať už tradiční či netradiční, a přitom se neopakovat. A tak jsem se zaradovala, když v době, kdy začal „covid“ se na mě obrátil sběratel, zda bych zkusila udělat na kraslice „Křížovou cestu“. Nejprve jsem si vůbec netroufala a asi dva měsíce jsem o tom přemýšlela, jak se s tímto tématem vyrovnat a přenést na kraslice. Začala jsem se o „Křížovou cestu“ zajímat, hledala

různá vyobrazení a přemýšlela o jednotlivých zastaveních v průběhu křížové cesty. Snažila jsem se najít nejednodušší motiv, který bych byla schopna na kraslici zobrazit. Jako další úskalí bylo zvolit správné měřítko, tzn. vhodný druh vejce. Nakonec jsem si vybrala husí vejce, protože jeho plocha je pro zobrazení vhodná. Hlavním motivem na každé kraslici je kříž, ten je vždy zvýrazněn, a k tomu zobrazen motiv každého zastavení v průběhu křížové cesty. Křížová cesta má 14 obrazů, někdy se k těmto 14 obrazům přidává 15. obraz, který znázorňuje Zmrtvýchvstání (Resucito). Každá kraslice má svůj originální kříž a bylo tak pro mě výzvou vymyslet vždy jinou podobu kříže. Kromě těchto technických záležitostí bylo také nutné zvolit barvu. Nakonec jsem si uvědomila, že bude nejlépe ctít modrofialovou barvu a její příslušný odstín, která reprezentuje adventní a postní dobu. Technika lepení slámy (ječná a ovesná) v případě, že motivem je „křížová cesta“, je odlišná od běžného lepení slámy, především při tvarování postav. Na kříž jsem použila zlatý odstín slámy a na motiv stříbrný (bílý).

Jsem velmi ráda, že tato nabídka přišla, splnila jsem zadání a zjistila, že mě to i velmi baví. Také jsem poznala i další vlastnosti slámy. Člověk nikdy nemůže vědět, co ho v životě potká a co ho čeká. Zda se mi tato „cesta“ povedla, prosím posuďte sami z přiložené fotky.

Lenka Volková

Přátelská návštěva u naší členky Aleny Tschöповé

Po několikerém zvaní jsme se rozhodly, spolu s paní Hovorkovou, že tuto návštěvu uskutečníme. Telefonem jsme se ohlásily a druhý den rychlíkem jely do Letohradu, kde paní Tschöповá bydlí.

Přivítání bylo již na nádraží v cíli cesty. Pak následovala návštěva místního Muzea řemesel, v pěkném rozsáhlém objektu. Bylo tam opravdu co k vidění! Všechny druhy řemesel na jednom místě, v několika patrech budovy. Potom jsme paní Tschöповou pozvaly na nádvoří místního zámku do restaurace na oběd. Poté nás paní Tschöповá pozvala do svého domu, do svého království, kde se věnuje svému koníčku - batikovaným kraslicím a hlavně figurkám z kukuřičného šustí. V tomto oboru je velkým mistrem. Její figurky jsou krásné, plné pohybu a vyjadřují všechna lidová řemesla. Také sestavuje rozsáhlé betlémy i s chaloupkami. Při této návštěvě jsme si měly stá-

le co povídat. Samozřejmě, jak jinak, když se sejdou ženy stejného zájmu pro lidovou tvorbu. Druhý den ráno jsme se rozloučily. V informačním centru jsme si zjistily, co je možné ještě v okolí Letohradu zajímavého vidět, když už jsme byly tak daleko od domova. Byl nám doporučen zámek Kostelec nad Orlicí, vrácený do majetku rodu Kinských a dále krásný zámek Častolovice, s nádhernou oborou daňků. V odpoledních hodinách jsme už nastoupily do rychlíku, směr domov. Doufáme, že jsme svou návštěvou udělaly paní Aleně Tschöповé radost a my jsme si odvezly krásné zážitky z tohoto kraje.

Ludmila Kubálková

Staré české Vánoce

Znám je z vyprávění maminky. Patřil k nim zamrzlý rybník, klouzačky a sníh, zaváté cesty na ranní roráty s lucernou rozžatou a štipající mráz. Takové byly ty její vzpomínky.

Byly to Vánoce dávných dob. V chaloupkách teplem dýchala kachlová kamna, pro všechny voněl bylinkový čaj. Lampa na zčernalém trámu blikavým plamínkem prodloužila den a dětem do postýlek tlumeným světlem přivábila pohádkový sen.

Stolička u kamen, byla místem pro dědu vždy, když vzal do rukou nůž. Přinesl betlém, aby jej sestavil, opravil figurky a salaš, nakonec hvězdu pozlatil a všechnu tu krásu vánoční rozložil na nízkou skříň.

A Štědrý večer se stromečkem? Ten byl snad nejkrásnější. Rozzářil oči dětem stejně tak, jako dnes. Jen o hodně chudší byl a bez velikých dar, plný však pověr a vánočních zvyků, tajemných dotazů - kde zašteká pes, pohledy do studánek i pohledy k nebi, kde zářilo plno hvězd.

Měly své kouzlo, Vánoce dávných dob. Však odlesk těchto svátků tradičně je i v nás. Vnímáme pohodu vánočních dnů - radost a dětský smích u stromečku, půlnoční zvony a jejich kovový hlas, který i po letech rozezní vzpomínky snad v každém z nás..

Anna Rusová

Vánoční báseň

*Přilétly opět Vánoce - ty chvíle plné světla,
se vzácným tichem radostí, vzpomínek i smutku.*

Jsou svátky milé pohody a hřejivého tepla.

*Jsou plné lásky k domovu
když hudba vánoční se našich srdcí dotkla.*

*A nový rok?
Snad každý vstupem je do neznámého dění
se zásuvkou zalepených obálek.*

*Je plný nadějí a snů i našich předsevzetí.
Je snůškou očekávání, bolesti i touhy
co chtěli bychom k slunci nést.*

*Je ještě nepopsaným archem
těch našich příštích, životních cest.*

Anna Rusová

Kontakty

Galerie kraslic
Libotenice 40
412 01 Litoměřice

galeriekraslic@seznam.cz
www.galeriekraslic.cz

Olga Hovorková
předseda organizace
tel.: 777 653 203

Ludmila Kubálková
člen výboru
tel.: 775 257 078